

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 3. december 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-12172-69
Sagsbeh.: hbr
Fil-navn: abort/SUU 25 abortvæv rettigheder

Besvarelse af spørgsmål nr. 25 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg (MFU Line Barfod) har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 16. oktober 2008.

Spørgsmål 25:

"Ministeren bedes redegøre for konsekvenserne af den nye dom om kvindens rettigheder i forbindelse med aborterede fostre fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (omtalt i Politiken den 16/10-08) set i forhold til lovgivningen omkring biobanker, der fastslog, at det enkelte menneske ikke har rettigheder over menneskeligt biologisk materiale."

Svar:

Den nævnte dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Hadri-Vionnet v. Schweiz) vedrørte en sag, hvor moderen til barn, der var dødfødt i 26. uge, bl.a. havde klaget over, at hun ikke havde fået lejlighed til at deltage i begravelsen af sit dødfødte barn. Domstolen fastslog, at moderens ret til at være til stede ved sit barns begravelse var beskyttet efter den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 (om retten til respekt for privat- og familieliv), og at der ikke efter schweizisk lovgivning var hjemmel til at gøre indgreb i den ret. Domstolen konstaterede tværtimod, at det fulgte af den schweiziske lovgivning, at de pårørende skulle have været rådspurgt om begravelsen, ligesom begravelsen efter den schweiziske lovgivning skulle tilrettelægges af de pårørende.

Der spørges til denne doms konsekvenser i forhold til lovgivningen vedrørende biobanker.

Der er ikke i lovgivningen fastsat særskilte regler om biobanker. Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til de regler, der er fastsat i sundhedslovens kapitel 7 om patienters selvbestemmelse over biologisk materiale, der er afgivet i forbindelse med behandling. Reglerne i sundhedslovens kapitel 7 finder imidlertid ikke anvendelse i relation til svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion, jf. forarbejderne til sundhedslovens afsnit VII.

Den omtalte dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har derfor ingen konsekvenser for reglerne i sundhedslovens kapitel 7. Den omtalte dom har heller ikke konsekvenser for øvrige regler i sundhedslovgivningen.

Jeg kan tilføje, at et foster, der kommer til verden efter udgangen af 22. svangerskabsuge – som det var tilfældet i sagen Hadri-Vionnet v. Schweiz – efter dansk ret anses for et dødfødt barn, jf. sundhedslovens § 189. Det har bl.a. retsvirkninger i forhold til begravelseslovgivningen, som hører under Kirkeministeriets ressort. Der er således efter begravelseslovgivningen ret og pligt til at få dødfødte børn begravet/bisat.